

BESCHRIJVING EN AFBEELDING VAN EENIGE NIEUWE  
OF WEINIG BEKENDE CRAMBIDAE,

DOOR

**P. C. T. SNELLEN.**

(Pl. 3).

---

Hierbij de beschrijving gevende van een nieuw genus en van eenige nieuwe exotische Crambidae, die ik in den laatsten tijd ontving, — met afbeeldingen die Dr. Henri W. de Graaf zoo goed was voor mij te vervaardigen, — maak ik van de gelegenheid gebruik om er ook de afbeeldingen bij te voegen van twee soorten, tot dezelfde subfamilie der Pyralidina behoorende, welke door mij in de *Transactions of the Ent. Soc. of London* van 1890 zijn gepubliceerd, doch alleen door middel van beschrijving.

**ANGONIA** nov. gen.

Lipvoelers (fig. 1a) bijna sikkelvormig gebogen, smaller dan de halve oogen, een derde langer dan de kop, glad beschubd, lid 3 weinig dunner dan 2, ongeveer even lang, spits. Onderkaaksvoelers of bijpalpen zoo lang als het eindlid der lipvoelers, draadvormig, opgericht, zeer duidelijk. Zuiger dun, doch opgerold Bij-oogen aanwezig. Oogen breeder dan het glad beschubde, vlakke aangezicht. Schedel iets ruw beschubd. Sprieten zoo lang als drie vijfden der voorvleugels, draadvormig, naakt, het wortellid even dik als de schaft, langwerpig. Thorax ovaal, glad beschubd.

Voorvleugels naar achteren weinig verbreed, de voor- en binnenrand bijna parallel, weinig gebogen, de achterrand niet of nauwelijks langer dan de halve voorrand, steil, zeer flauw en gelijkmatig gebogen. Voor- en binnenrandshoek duidelijk. Achtervleugels iets breeder dan de voorvleugels, kwart-elliptisch, de achterrand in het midden iets buitenwaarts gebogen. Franje tegen den staarthoek een weinig verlengd.

Beschubbing der voorvleugels glad, glanzig; hunne teekening op die van vele soorten van *Crambus* gelijkende en uit twee steile, gebogen donkere dwarslijnen over de tweede helft bestaande, benevens uit twee donkere vlekjes. De achtervleugels zijn fijner en doffer beschubd, ongeteekend en de binnenrand hunner middencel is behaard.

Voorvleugels met 12 aderen, onder den wortel van ader 1 een sprankje naar den binnenrand gericht. Middencel zoo lang als drie vijfden van den vleugel, naar achteren weinig verbreed. Ader 2 komt uit ruim twee derden van den binnenrand der cel, 3 ontspringt daaruit even vóór-, 4 en 5 uit één punt uit den staarthoek. Tusschen ader 5 en 6 is de dwarsader uiterst flauw zoo al niet geheel ophoudende, 6 ontspringt uit twee derden van den achterrand der middencel, 7 even onder de spits der dwarsader en loopt in den achterrand uit. De steel van 8—9 en ader 11 komen uit de spits der middencel, 10 ontbreekt.

In de achtervleugels (fig. 1b) is de middencel even lang als die der voorvleugels, de dwarsader zeer scherp wortelwaarts gebroken, in het midden afgebroken. De aderen 2 en 3 ontspringen als in de voorvleugels, 4 en 5 uit den zeer spitsen binnenrandshoek der middencel, 6 uit de dwarsader, onder den oorsprong van den steel van 7 en 8, zooals bij *Ancylolomia*.

Pooten gewoon gevormd, glad beschubd; de achterschenen met 4 duidelijke sporen van gelijke lengte. Achterlijf een derde langer dan de achtervleugels, slank, gewelfd, met korte, bijeengestreken staartpluim.

Hetgeen mij aanleiding geeft om, niettegenstaande de dunne, spitse, sikkelvormig gebogen lipvoelers en de draadvormige bij-

palpen, dit genus tot de subfamilie der Crambidae te rekenen, is de buitengewoon scherp gebroken, in het midden ophoudende dwarsader der achtervleugels en hunne behaarde onderste middenader. Vorm, kleur, teekening en de, van die der achtervleugels verschillende, beschubbing der voorvleugels zijn mede geheel die der Crambidae, en inderdaad herinnert de vlinder, behalve door den kop, sterk aan een gewonen *Crambus*. Scherp gescheiden zijn overigens de Crambidae niet van de Botydae, en men kan aannemen dat het genus *Angonia* vrij wel in het midden tusschen beiden staat.

**1. *Angonia Crambidalis* nov. spec. — Pl. 3, fig. 1.**

Een gave man van 10 mm. vlucht.

Palpen en bijpalpen lichtgrijs. Kop en sprieten bruingrijs. Thorax met schouderdeksels en halskraag, benevens het achterlijf zilvergrijs, iets onzuiver, het laatste tegen de punt witter. Voorvleugels zilverwit, glanzig, het binnenrandsderde, vooral tegen den wortel, onzuiver grijsachtig. Aderbeloop duidelijk. Op de helft van den vleugel ziet men eene op de helft sterk maar stomp gebroken fijne donkergrijze dwarslijn, die aan den binnenrand, tegenover haar begin, in een driekant bruingrijs vlekje eindigt. Op drie vierden van den voorrand begint eene tweede fijne donkergrijze dwarslijn, die ook ongeveer op de helft, maar iets hoger dan de eerste in cel 4 stomp gebroken is. Haar bovengedeelte is iets schuiner, het ondergedeelte steiler dan de eerste lijn; zij eindigt ook iets verdikt aan den binnenrand. Achter haar, tegen den achterrand, tusschen de aderen 2—4, ziet men een rond bruingrijs vlekje met donkergrijs middenpunt. Franjelijf fijn, bruingrijs, bovenaan dikker, zwart. Franje glanzig, wit, met potloodkleurig buitenderde.

Achternvleugels fijner beschubd dan de voorvleugels, wit, maar slechts flauw glanzig, de punt grijsachtig. Franje wit.

Op de onderzijde zijn de voorvleugels lichtgrijs, het bovineind der franjelijf ook hier zwart. Achternvleugels wit, zoomede pooten, buik en borst; de laatste aan de voorzijde grijs bestoven.

Een man, door Mr. Th. F. Lucassen gevangen op Java, residentie

Tegal, Simpar, 3000 voet hoog. Een tweede, van Ceylon, bevindt zich in de verzameling van den heer Neervoort van de Poll te Amsterdam.

2. *Chilo argentosus* Zell., in litt. — Pl. 3, fig. 2.

Twee mannen en een wijfje van 27 en 28 mm. vlucht.

Deze soort behoort, zoowel volgens Zeller, *Chilon. et Crambid. gen. et species* p. 6, als volgens von Heinemann, *Schmett. Deutschlands und der Schweiz*, Zünsler p. 112, tot hun genus *Chilo*, ook zooals dit door mij in de *Vlinders van Nederland*, Microlepidoptera p. 86 is beschreven; weshalve ik voor de generieke kenmerken, die niet uit de afbeelding te zien zijn, naar de genoemde werken verwijs. De aderen 3 en 4 der achtervleugels zijn kort gesteeld, hunne aderen 6 en 7 ontspringen uit één punt, de binnenrand der middencel is op de bovenzijde duidelijk behaard, en in de voorvleugels ader 7 ongesteeld, 10 vrij steil, 11 middelmatig schuin, gebogen.

*Ch. argentosus* (den naam heb ik aan wijlen Prof. Zeller te danken) onderscheidt zich van al de mij in natura of uit beschrijvingen bekende soorten zeer door de zilverglanzige langsstrepen der bleek okergele voorvleugels, welke laatsten bij het wijfje iets smaller en spitser dan bij den man, doch overigens eveneens gevormd zijn.

Lipvoelers ruim tweemaal zoo lang als de kop, spits, bruingrijs. Bijpalpen driekant. Sprieten dun, draadvormig, grijsgeel. Kop bleek okergeel, langs den boven-oogrand en om de sprietwortels wit geteekend. Thorax bleek okergeel, met vier zilveren langsstreepjes, twee over het midden en twee langs den binnenrand der schouderdeksels.

De voor- en binnenrand der voorvleugels zijn fijn zilverwit; verder ziet men nog twee fijne zilverstrepen op ader 1 (met een zijtakje bij den wortel, over het adersprankje bij de basis) en door de vleugelvouw, eene naar achteren verbrede in de middencel, die ongeveer even ver van den vleugelwortel als van den achterrand blijft en tegen den voorrand zwart gerand is, benevens eenige

korte langs den achterrand, van welke twee, onder de vleugelpunt, door een zwart langsstreepje gescheiden zijn.

Franjelijn fijn zwart; de wortelhelft der franje zilverwit, de tweede helft grijsgeel.

Achternvleugels bij den man lichtgrijs, bij het wijfje donker, bij beiden met sneeuw witte franje, verder onder en boven eveneens. Voorvleugels op de onderzijde iets lichter dan de achternvleugels, ongeteekend, met witte franje.

Achterlijf grijswit, de rug bij den wortel grijsgeel bestoven. Pooten grijsgeel.

Zuid-Amerika: Argentijnsche Republiek; Cordova. Ik heb de voorwerpen aan de welwillendheid van wijlen Dr. Weyenbergh te danken.

### 3. *Patissa tortualis* nov. spec. — Pl. 3, fig. 3.

Vier exemplaren van beide sexen, 12—17 mm. vlucht.

In het werk over de Novara-reis is onder de Lepidoptera, pl. 137 fig. 38 door de heeren Felder en Rogenhofer eene Pyralide gepubliceerd onder den naam van *Metasia? lactealis*, van Ceylon. Dat dit diertje geene *Metasia* is, ziet men dadelijk en de geleerde auteurs zullen het ook wel hebben begrepen; zij hebben intusschen nagelaten de zaak grondiger te onderzoeken en de juiste plaats van *lactealis* in het systeem te bepalen. Moore heeft inmiddels in zijne *Lepidoptera of Ceylon*, p. 389 pl. 184 f. 11 de soort op nieuw als *lactealis* Felder beschreven en afgebeeld, maar er, terecht, een nieuw genus, *Patissa*, voor gevormd.

Eene tweede soort, kennelijk tot hetzelfde genus behorende, zonden de heeren Lucassen en Piepers van Java. Zij is kleiner dan *lactealis*, en onderscheidt zich van haar, naar afbeelding en beschrijving te oordeelen, door kortere palpen en door de zeer bochtige derde dwarslijn der voorvleugels.

Lipvoelers weinig langer dan de kop, snuitvormig, iets grof behaard; de bijpalpen naar boven verbreed. Voorhoofd afgerond. Sprieten iets korter dan de helft van den voorrand der voorvleugels, bij den man fijn gekerfd; bewimperd (zoo lang als de breedte van de schaft), bij het wijfje draadvormig. Oogen vrij groot, iets

breeder dan het aangezicht. Zuiger of bijoogen kan ik niet onderscheiden. De palpen zijn okergeel; de kop, zoomede de thorax, de boven- en onderzijde der vleugels, benevens het achterlijf zijn helderwit.

Voorvleugels met flauw gebogen voorrand, duidelijke punt, gebogen achterrand en zeer afgeronden staarhoek. Ook de staarhoek der achtervleugels is zeer afgerond. De teekening der voorvleugels bestaat uit vier dof okergele dwarslijnen. Daarvan is de eerste rechtstandig, gebogen; zij wordt op een zesde van den vleugel gevonden. De tweede, op een derde, is in de middencel stomp gebroken, daaronder iets schuiner dan de eerste. Derde lijn — ongeveer op twee derden — met een zeer grillig verloop. Van den voorrand tot ader 4 is zij ongebogen schuin, maakt dan een scherpen hoek en beschrijft eene rond gegolfde, wortelwaartsche bocht, die bijna den voorrand bereikt en daarna op ader 2 weder tegenover den eersten scherpen hoek uitkomt, om met een ongebogen, schuin onderinde in den binnenrand uit te loopen. Binnen de bocht bevinden zich twee zwartbruine stippen, die intusschen bij de voor mij staande exemplaren in duidelijkheid zeer verschillen. De onderste is steeds de grootste. Langs den achterrand loopt nog eene vierde okergele lijn, die echter den staarhoek niet bereikt, en ook de wortel der overigens witte, vrij lange franje is okergeel. Achtervleugels met sporen eener hoekige, okergele booglijn. Onderzijde wit, de voorvleugels okergeel gewolkt en ook de pooten eenigszins okergeel getint. Het, bij beide sexen stomp gepunte achterlijf is bij den man ruim, bij het wijfje schraal een derde langer dan de achtervleugels. De pooten zijn vrij lang, de achterschenen viersporig, de middensporen veel langer.

In de voorvleugels komt ader 2 uit ruim drie vierden van den binnenrand der middencel, 3—5 zijn gescheiden, 6 en 7 komen uit de dwarsader, 8—10 zijn gesteeld en loopen in den voorrand uit, 11 komt uit den voorrand der middencel, is steil en bereikt den vleugelrand niet, daar zij op ader 12 stuit. In de achtervleugels is de binnenrand der middencel onbehaard, de aderen 2—5 ontspringen om den afgeronden staarhoek der cel, ongesteeld, de

dwarsader is in het midden zeer scherp gebroken en daar uiterst flauw, misschien wel afgebroken; 6 ontspringt met den steel der aderen 7 en 8 uit één punt.

Java: Tegal, Simpar, 3000 voet (Mr. Th. F. Lucassen); de exemplaren door Mr. Piepers gezonden zijn waarschijnlijk van Buitenzorg, boven Batavia.

#### 4. *Patissa semicostalis* nov. spec.

Een man van 12 mm. vlucht.

Behalve de boven beschreven *tortualis*, bezit ik nog een exemplaar eener vlindersoort, die wat vleugelvorm, kleur en teekening betreft, zeer op de genoemde lijkt. De vleugels zijn nog iets smaller, het voorste paar aan punt en staarthoek nog iets meer afgerond. Verder merk ik de volgende verschillen op: het voorhoofd steekt iets puntig uit, de palpen zijn iets langer dan de kop, spits, maar ook snuitvormig, de even lange, fijn bewimperde sprieten hebben afgeronde leden, de aderen 4 en 5 der voorvleugels komen uit één punt. In de achtervleugels komt ader 2 uit drie vierden van den binnenrand der middencel, 3 uit zeven achtsten, 4 en 5 uit één punt uit den spitsen staarthoek der cel. Het overige is eveneens en de zuiger ontbreekt ook.

Schedel en sprieten wit, voorhoofd op zijde, bijpalpen en lipvoelers okerbruin, de laatsten met witten onderrand. Boven- en onderzijde van lijf en vleugels helderwit; de voorrand der voorvleugels okerbruin tot twee vijfden, ophoudende bij eene gewoon gebogen, okergele eerste dwarslijn; dwarsader met een okergeel vlekje. De tweede dwarslijn bevindt zich op drie vierden, loopt rechter dan de achterrand en is een klein weinig geslingerd; achter haar, langs de bovenhelft van den achterrand, ziet men drie okergele vlekjes. Achtervleugels met twee okergele dwarslijnen, zich bij die der voorvleugels aansluitende, de tweede iets meer geslingerd en wortelwaarts fijn okerbruin gezoomd; tusschen beiden een okerbruin stipje en achter de tweede twee okergele vlekjes langs de bovenhelft van den achterrand. Franjelijf okergeel; franje wit.

Onderzijde met eene flauwe grauwe booglijn op twee derden, de punthelft der achtervleugels grauw bestoven, in mindere mate ook de punt der achtervleugels. Pooten als bij *tortualis*, wit, de dijën, zoomede de borst, okergeel bestoven.

Zuid-Amerika; Columbia, door Baron von Nolcken van zijne laatste reize medegebracht.

5. *Diptychophora adpersella* nov. spec. — Pl. 3, fig. 4.

Een gave en frissche man van 9 mm. vlucht.

Het Crambinen-genus *Diptychophora*, door Zeller in de *Stett. Ent. Zeitung* 1866 p. 153 voor eene Zuid-Amerikaansche soort gevormd, is sedert verrijkt geworden met verschillende andere. Twee, mede Zuid-Amerikaansche, werden door Zeller in de *Horae Soc. Ent. Ross.* van 1877 gepubliceerd, eene van Celebes, *amoenella*, door mij in het *Tijds. voor Entom.* XXIII (1879—80) en een 13-tal van Nieuw Holland en Nieuw Zeeland door Meyrick, in de *Proc. of the Linn. Soc. of New South Wales*, III (1879) en in de *Trans. of the New Zealand Institute* voor 1882, 1884 en 1887. Ook *Crambus interruptus* Feld. en Rog., *Novara* pl. 135 f. 15 (*gracilis* Feld., l. c. pl. 137 f. 26) en *Eromene metallifera* Butler, *Proc. Zool. Soc.* 1877, p. 401, pl. 43, f. 11, beiden mede van Nieuw-Zeeland, behooren tot *Diptychophora*, terwijl eindelijk Christoph, in het *Bulletin de Moscou* 1881 p. 41 eene soort beschreef, die in het gebied der Palaearktische Fauna voorkomt (*exsectella* Christ.). *D. amoenella* m. werd door Meyrick (*Trans. Ent. Soc.* 1889 p. 521), als genus *Ptychopsenustis* s. afgescheiden <sup>1)</sup>.

Eene soort, die ik voor onbeschreven houd, heb ik onlangs van Ceylon leeren kennen. De heer J. R. H. Neervoort van de Poll te Amsterdam ontving haar, met andere Microlepidoptera, in 1892 van daar en veroorloofde mij, een exemplaar voor mijne collectie te behouden.

---

1) Verg. *Tijdschr. v. Entom.* XXXV, blz. 177.

Bij deze soort is de achterrand der voorvleugels niet, zooals bij de eerst door Zeller beschreven soort (*Kuhlweinii*), onder de punt tweemaal ingetrokken, gelijk ook bij *straminella* en *octavianella* Zeller, *Horae* 1877, en de meeste Australische soorten, maar zooals bij *praematurella* Meyrick, *exsectella* Christ., *epiphaea* Meyr., *ochracealis* Meyr. en ook bij mijne *amoenella*, slechts eenmaal, onder de vleugelpunt. Zij onderscheidt zich van hare genoemde verwanten door de bleek geelwitte, vrij sterk zwartgrijs gesprenkelde voorvleugels, van *exsectella*, die haar het meest nabij komt, ook nog door de eenmaal rondgebogen (in plaats van tweemaal gebroken) donkere middenlijn en door de geringe grootte.

Lipvoelers tweemaal zoo lang als de kop, snuitvormig, spits, wit, als de bijpalpen. Spriet en vrij dik, draadvormig, naakt, geelachtig. Kop wit. Thorax grijswit, schouderdeksels bleekgeel. Voorvleugelgrond wit, flauw geelachtig gemengd, vooral tegen den voorrand; de vleugelpunt is bleek okergeel. Middenlijn met rondgebogen bovenhelft, zwart, aan den voorrand roodgeel; eene tweede, fijnere, nabij den achterrand, is mede zwart en bovenaan rondgebogen maar sterker. Aan hare wortelzijde is deze tweede lijn door eene reeks roodgele langsstreepjes afgezet en tusschen hare buitenzijde en den met eene fijne donkere franjelijn geteekenden achterrand ziet men twee fijne zwarte stippen op vrij helderwitten grond, onder de plaats waar de achterrand is ingetrokken (op ader 4). Verder ziet men op den vleugel een aantal zwartgrijze langsstreepjes in dwarsreeksen, waarvan eene in het midden tusschen de twee zwarte dwarslijnen, vooral duidelijk is. Franje vrij breed, zijdeglanzig grijswit, met donkergrijze spits. Achtervleugels lichtgrijs, met donkergrijze, tegen de punt duidelijker franjelijn en grijswitte franje. Achterlijf donkergrijs met bruinachtige staartpluim.

Onderzijde der voorvleugels donkergrijs met grijswitten voor- en achterrand; de laatste, evenals boven, in de cellen 1b en 2 met eene zwarte stip. Achtervleugels, buik en pooten grijswit, de laatste iets geelachtig en de achterpooten zonder de bij *amoenella* aan de inplanting der tarsen voorkomende fijne doorntjes.

Ceylon; collectie van den heer van de Poll en de mijne.

6. *Argyria* (*Catharylla*) *bifasciella* nov. spec. —  
Pl. 3, fig. 5.

Een gave man van 14 mm. vlucht.

Deze soort wijkt van de andere van het genus af in drie opzichten: ader 11 der voorvleugels doorsnijdt ader 12, terwijl zij anders in den voorrand uitloopt; en ader 7 komt niet uit de dwarsader, maar is met 8—10 gesteeld; ook zie ik geen zuiger. Daar het overige overeenkomt, geloof ik evenwel niet, dat de bovengenoemde verschilpunten verbieden om, althans voorloopig, *bifasciella* in dit genus op te nemen.

Palpen anderhalfmaal zoo lang als de kop, rechthoekig; de bijpalpen, die aan het eind verbreed zijn, weinig korter. Kop afgerond. Spriet draadvormig, ongeveer zoo lang als twee derden van den voorrand der voorvleugels, naakt. Al de beschreven lichaamsdeelen zijn bruineel, ook de thorax; schouderdeksels zilverwit. Voorvleugels naar achteren niet sterk verbreed, de punt duidelijk, de achterrand schuin, flauw en gelijkmatig gebogen, zoo lang als drie vijfden van den voorrand. Staarhoek mede duidelijk. Grondkleur zilverwit, de voorrand haarfijn bruineel. Als teekening ziet men eerstens eene schuine, ongebogen dwarsstreep, die van twee derden des voorrands naar twee vijfden van den binnenrand loopt; zij is levendig licht okergeel met oranjebruine schubben aan de binnenzijde. Langs den achterrand en zich tot aan de franjelijn uitstrekkende, loopt eene tweede okergele streep, die iets breeder maar tegen de vleugelpunt gespitst is. Zij is wortelwaarts iets gegolfd en fijn oranjebruin gezoomd; van dezen zoom gaan korte, fijne, oranjebruine langslintjes uit, die echter den achterrand niet bereiken. Franjelijn zeer fijn, donker. Franje roodachtig geelwit.

Achternvleugels met franje wit, minder zuiver en glanzig dan de voorvleugels, ongeteekend. Achterlijf grijswit. Onderzijde wit, ongeteekend, de voorvleugels en de punt der achternvleugels iets grijsachtig. Pooten bleekgeel.

Evenals bij de Amerikaansche soorten van het genus, zijn de aderen 4 en 5 der achternvleugels kort gesteeld.

Mocht iemand, om de bovengenoemde verschilpunten, tot eene generieke afscheiding van *bifasciella* willen overgaan, dan sla ik den naam *Hycaria* voor, ontleend aan dien eener oude stad op Sicilië.

Celebes, door Mr. D. H. van Gelder voor onze collectie gezonden.

7. **Crambus oculalis** nov. spec. — Pl. 3, fig. 6.

Een gave man van 21 mm. vlucht.

Deze soort wijkt eenigszins van de gewone Crambiden af, omdat de beharing van het eindlid der lipvoelers, in plaats van spits toe te loopen, pluimvormig is uitgespreid (fig. 6a). Overigens zie ik echter geen verschil, en ik geloof dan ook niet dat dit vergankelijk kenmerk aanleiding mag geven om *oculalis* ooit generiek van *Crambus* af te scheiden. Onder de mij bekende soorten ken ik geene bepaalde verwanten, wat den vleugelvorm en de teekening aangaat. Misschien is, van de Europeesche, *Crambus hortuellus* Hübn. nog de meest nabijkomende, hoewel ook daar de palpen niet van den gewonen bouw afwijken en de voorvleugelpunt scherper is. De eigenaardige teekening aan den voorrandshoek der voorvleugels, die aan een oog «en profil» doet denken, maakt onze nieuwe soort zeer kenbaar. Alleen *Crambus Manischuricus* Christoph heeft iets dergelijks, hoewel minder scherp uitgedrukt.

Lipvoelers twee en een halfmaal zoo lang als de kop, aan de punt ruig, door uitgespreide haren, op zijde bruingeel, de bovenkant grijswit, voor de punt een donkergrijze ring, de spits weder wit. Bijpalpen mede vrij ruig, op zijde geel, van boven wit. Aangezicht vlak. Schedel wit. Sprieten geheel draadvormig. Thorax in het midden wit, de halskraag op zijde, evenals de schouderdeksels, bruingeel. Achterlijf grijs.

De voorvleugels zijn naar achteren verbreed, breeder dan bij *hortuellus* en *culmellus*, aan welke laatstgenoemde, gemeene soort *oculalis* ook doet denken. Voorrand bijna vlak, vleugelpunt rechthoekig, niet zeer scherp, de achterrand steil, in cel 5 iets ingetrokken, daarna met eene flauwe bocht tot den staarthoek. Grond beenkleurig wit, langs den voorrand, in het midden het breedst

en naar binnen vervloeiend, onzuiver licht okerbruin. Vleugelpunt helderwit, fijn bruin gerand, met een bijna driekant donker roestbruin vlekje aan de wortelzijde. Daarvoor is de voorrand nog met een schuin fijn donkerbruin streepje geteekend, dat overgaat in eene bovenaan stomp gebroken, verder schuine rij van fijne donkere stippen. Onder den wortel van ader 2 en op dien der aderen 4 en 5, ziet men nog twee fijne donkere stippen, aan het eind van ader 2 eene duidelijker zwartbruine tegen de franjelijn. Deze is fijn bruin, de geheele franje blinkend bleek goudkleurig.

Achternvleugels onzuiver grijswit, ongeteekend; franje wit, iets glanzig.

Op de ongeteekende onderzijde zijn de voorvleugels onzuiver geelwit, de achternvleugels witter dan boven. Franje hier geheel zijdeglanzig. Buik wit. Pooten grijsachtig.

Ader 8 der achternvleugels is met 7 verbonden; 5 aanwezig, met 4 uit één punt. In de voorvleugels komt ader 7 uit den steel van 8 en 9; 10 ontspringt uit den voorrand der middencel, 11 is vrij en niet bijzonder steil.

Het exemplaar heb ik te danken aan Mr. Th. F. Lucassen, die het op Java, residentie Tegal, te Simpar, op eene hoogte van 3000 voet ving.

8. **Crambus latellus** Snellen, *Trans. Ent. Soc. of London*, 1890 p. 644. — Pl. 3, fig. 7.

Deze soort is door mij op de aangehaalde plaats beschreven, doch het beperkte aantal platen, dat tot mijne beschikking stond, liet destijds niet toe, eene toch zeer gewenschte afbeelding bij te voegen. Ik neem de gelegenheid waar, haar hier het licht te doen zien.

Meer exemplaren dan dat, waarnaar de soort beschreven is en dat in mijne collectie bewaard wordt, heb ik niet gezien en aan de beschrijving alleen toe te voegen, dat het aangezicht vlak is en de palpen spits zijn. Ader 11 der voorvleugels wordt door ader 12 doorsneden.

9. **Crambus dividellus** Snellen, *Trans. Ent. Soc. of London*, 1890 p. 645. — Pl. 3, fig. 8.

Ook van deze soort wensch ik hier eene afbeelding te geven. Het op de plaat voorgestelde exemplaar heeft 27 mm. vlucht.

De palpen zijn bij *dividellus* nog spitzer dan bij *latellus* en op den bovenkant lichter dan op zijde. Ader 11 der voorvleugels is vrij; 5 der achtervleugels aanwezig, kort gesteeld met 4.